

[Helge Larsen.]

nået, uden selv at være med til at bringe den samlede sum af menneskelig erkendelse fremad.

Vi bør ikke på noget tidspunkt komme dertil, at vi blot spørger om den direkte materielle nytte af forskningen. Vi må også have råd til, at nogle arbejder ad den rene erkendelses vej uden tanke på praktisk nytte deraf. Erfaringen viser i øvrigt, at man netop ad denne vej ikke så sjældent når til resultater, der kan blive af den største praktiske betydning. Det var ren erkendelsestrang, der førte H. C. Ørsted til at udforske magnetismen, men hans forsknings resultater er forudsætningen for hele det moderne samfunds teknik.

Jeg har sagt dette, ikke fordi jeg finder forårets nedskæring af anlægs- og byggeaktiviteten forkert — den var nødvendig og derfor rigtig — men fordi jeg nødig ser, at vi glemmer det større perspektiv på dette felt, selv om nødvendigheden tvinger os til tilbageholdenhed i øjeblikket.

Til sidst vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om kulturproblemer. Det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på disse spørgsmål, også i forbindelse med finansudvalgets flertals godkendelse af bevillingen til anskaffelse af FM-sendere til melodiradio eller popradio i Danmarks radio. Det ærede medlem hr. Poul Møller var meget indigneret derover på kulturens vegne, også på pengenes vegne, men først og fremmest på kulturens vegne. Jeg er i den situation, at jeg kan være ganske enig med det ærede medlem hr. Poul Møller. Som medlem af radiorådet var jeg sammen med det ærede medlem fru Hanne Budtz og professor Erik Rasmussen modstander af og forsøgte at hindre vedtagelsen af denne popradio. Det lykkedes os ikke. Vi måtte bøje os for et afgørende flertal.

Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Poul Møller kan være bekymret på den millions vegne, der engang næste år skal anvendes på FM-sendere, men jeg forstår ærlig talt ikke, at det ærede medlem kan være indigneret på kulturens vegne, for så vidt jeg erindrer, var det ærede medlem i foråret med til at føre et forslag frem her i det høje ting, der skulle have muliggjort en kommerciel radiosender, populært sagt — som

man sagde det dengang — at Mercur skulle have lov til at gå i land. Når det ærede medlem var medforslagsstiller til et sådant forslag, der ville have givet os kommerciel radio og dermed 24 timers popmusik i døgnet, forstår jeg ærlig talt ikke, at det ærede medlem nu kan stille sig op og være forarget på kulturens vegne. Jeg forstår, at det ærede medlem kan være det på pengenes vegne — men på kulturens vegne! Det synes jeg det ærede medlem skal lade være med. (Poul Møller: På statens vegne!). Det ærede medlem sagde udtrykkelig på kulturens vegne.

Må jeg så gøre et par bemærkninger endnu.

Det kulturelle afsnit i åbningstalen var jo ikke så omfattende, og det hænger naturligvis sammen med den snævre udgiftsramme, vi arbejder med i dette år. Man har i denne forbindelse talt om en kulturpause, men mon vi nu ikke skal lade være med at tage tingene så tungt? Jeg vil aldrig hævde, at kulturlivet kan trives uden støtte af økonomisk art. Jeg tror også, at vi kan fremme det væsentligt gennem de øgede bevillinger. Men heldigvis trives kultur også uden bevillinger, og beviset ligger lige for. Skulle dansk kulturliv alene være afhængig af de relativt små bevillinger, der er ydet til det i tidens løb, ville det i dag have været meget, meget lille i forhold til, hvad det vitterlig er.

Jeg håber, at vi skal blive i stand til engang at øge de kulturelle bevillinger, men jeg ved, at det næppe lader sig gøre i år. Derfor behøver vi dog ikke at lade de kulturelle problemer ligge. Den højtærede kulturminister har fremsat et forslag til en ny teaterlov, som indeholder værdifulde nyskabelser. Vi må kunne drøfte det igennem og gøre loven klar til anvendelse. Vi må også kunne drøfte en nyordning af støtten til dansk filmsproduktion, som vil blive aktuel senest med vor eventuelle tilslutning til fællesmarkedet. Vi arbejder her, mener jeg, efter forældede regler, der, så vidt jeg erindrer, også er så gamle som fra 1937.

Vi kan også benytte den såkaldte kulturpause til at drøfte en ting, som der i hvert fald ikke er økonomi i: om det ikke nu er på tide, at vi ophæver filmcensuren.